

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	9
1. A ThetaHealing® létrejötte	11
2. A tanfolyamok létrejötte	18
3. Az alapok (leolvasások és gyógyítások)	22
4. A mindenség térképe	37
5. A leolvasás	43
6. A lelki központok megnyitása a csakrákon keresztül	52
7. ThetaHealing	56
8. Csoportos gyógyítás	68
9. Miért nem gyógyulnak meg az emberek?	71
10. Hitrendszerek	78
11. Hogyan dolgozz a négy szinten?	88
12. Érzelmek teremtése	109
13. Kulcsfontosságú alaphitek	116
14. Haladó gyógyítási folyamatok a hitmunkában	128
15. Az igazság törvénye	146
16. A létezés hét síkja	152
17. „Gyógyító, gyógyítsd tenmagad!”	179
18. Halál, beavatás és a halál kapui	188
19. Órangyalok	195
20. Bolyongó szellemek, elbukottak, megszállottság, lélekcsapolás, átkok és implantátumok	199
21. Kapcsolattartás és gyógyítás állatokkal	216
22. A lélek dolgai	218
23. Teremtés	226
24. A jövő leolvasása	232
25. DNS	236
26. A DNS aktiválása	239
27. Gének lecserélése	248
28. Vianna intuitív anatómiája	254
29. Az intuitív leolvasás konzultációs titkai	265

30. Szivárványgyermek	272
31. A gyerekek fejlődése	283
32. Az első spirituális beavatás: Jézus, a Krisztus	300
Epilógus	303
Függelék I.	304
A ThetaHealing rövid összefoglalása	
A szerzőről	314
További információk	315

ELŐSZÓ

Ebben a könyvben a valaha írásban közzétett egyik legerősebb energiagyógyászati technikát osztom meg olvasóimmal. A neve ThetaHealing®. A ThetaHealing testi, lelki és spirituális gyógyulást hozó meditációs folyamat, amelynek eszköze a közvetlenül a Teremtőhöz forduló összpontosított ima. A Teremtő önként és szabadon adta nekünk mindazt a lenyűgöző tudást, amelyet hamarosan megosztok veled. Megváltoztatta az életemet, csakúgy, mint rengeteg más emberét is.

Ennek a technikának egyetlen feltétlen követelménye van: mélyen hinned kell a mindenség Teremtőjében. Rájöttem, hogy a Teremtőnek számos neve van, mint Isten, Buddha, Siva, Istennő, Jézus, Jahve és Allah, ám ők valamennyien a létezés hetedik síkjára – a mindenséget teremtő energiához – vezető áramlatnak a részei. A ThetaHealingnek nincs vallásos vonatkozása. Egyetlen folyamata sem kötődik semmilyen életkorhoz, nemhez, fajhoz, bőrszínhez, hitvalláshoz vagy valláshoz. A ThetaHealing fájának bármelyik ágához hozzáférhet az, aki őszintén hisz Istenben vagy a teremtő erőben.

Ez a könyv két korábbi munkám, az *Emelkedj fel és keresd Istent – Emelkedj fel és munkáldoj Istennel* (Go Up and Seek God, Go Up and Work with God), valamint a *DNS2 haladó kézikönyv* (The DNA 2 Advanced Manual) egyesítéséből jött létre, és kiegészült mindazzal, amit ezek megírása óta fejlesztettem ki.

Az ismereteket megosztom ugyan, ám az alkalmazásuk során bekövetkező változtatásokért nem vállalok felelősséget. Amint felismered, hogy rendelkezel az erővel, amellyel a saját és – hozzájárulásukkal – mások életét is megváltoztatod, tiéd a felelősség, amelyet vállalnod kell.

Kérlek, vedd figyelembe, hogy az itt leírt gyógyítások, megközelítések és technikák célja nem az, hogy a szakszerű orvosi ellátás és kezelés kiegészítői vagy helyettesítői legyenek. Súlyos betegségeket ne kezelj előzetes konzultáció és szakképzett orvosi közreműködés nélkül.

1

A THETAHEALING® LÉTREJÖTTE

Hosszú út vezetett az Orian-technika 1994-es megszületésétől a ThetaHealing® jelenlegi formájának kialakulásáig. Az úton a ThetaHealing alkalmazói és oktatói kísérték, akik ma is támogatják a munkámat. A ThetaHealing egy virágba borult tavaszi fához hasonlóan továbbra is növekszik, és világszerte táplálja az emberek érdeklődése.

Vianna vagyok. Én hoztam létre azt, amit ma ThetaHealingnek neveznek. Ezzel az ösztönös képességgel születtem, bár az eredeti terveim között nem szerepelt, hogy tudásomat gyógyításra használjam. Eredetileg a saját egészségi problémáim miatt tanulmányoztam a taoizmust, a táplálkozástudományt és a gyógynövényeket. Valójában ebből az érdeklődésemből jött létre az az ösvény, amely a Nature's Path (a Természet Ösvénye) nevű vállalkozásomhoz vezetett.

A történet 1990-ben kezdődött, amikor tíz év házasság után elváltam a férjemtől, és gondoskodnom kellett három gyermekről. Értesültem arról, hogy a kormány női kvótát írt elő Energetikai Minisztériumban, így bizonyos számú nő alkalmazottat toboroznak. Akkoriban az Idaho-beli Idaho Fallsban éltem, és a közelben volt az Energetikai Minisztérium egyik üzeme. Azt terveztem, hogy megszerzem az egyik állást, és a nukleáris biztonság területén dolgozom majd, miközben továbbra is követem művészi érdeklődésemet. Tudtam, hogy sok időt vesz igénybe a munkába járás, de reméltem, hogy a fizetés és a juttatások miatt megéri majd az erőfeszítést.

1991-ben vette kezdetét az egyéves nukleáris biztonsági őr képzés. Kemény volt a verseny, és olyan dogákat kellett megtanulnom, amelyek valóban próbára tettek. A képzés befejeztével egy közeli gyártóüzemben kaptam munkát addig, amíg kiállították a biztonsági engedélyt, amellyel aztán a kormánynak dolgozhattam.

Az első időkben még észben tartottam, mi az, ami igazán érdekel. A szünetekben vázlatokat rajzoltam a többiekéről, vagy felolvastam nekik valamit. Váltóműszakban dolgoztam, gyakran éjfélről reggelig voltam beosztva. Elég gyorsan rájöttem, hogy a biztonsági őr munka egy gyártóüzemben nem egészen olyan jövőt biztosít egy egyedülálló anyának, amelyet a család megkíván. Tudtam, hogy valaminek változnia kell.

Az egészségi problémák adták meg azt a lökést, amely aztán a természetes gyógy módok tanulmányozása felé fordított. Amint megszereztem a természetgyógyászati képesítést, 1994 márciusában megnyitottam az üzletemet, és teljes munkaidőben masszázssal, táplálkozási tanácsadással és természetes gyógy módokkal kezdtem foglalkozni.

Csak akkor jöttem rá, hogy valójában a saját utamat járom, amikor egy más után nyíltak meg előttem az ajtók. Találkoztam egy médiummal, aki azt javasolta, hogy leolvasásokkal¹ keressék pénzt. Varázsütésre lett egy hely, ahol dolgozhattam, és az első perctől kezdve voltak ügyfeleim. Már az első héten találkoztam azzal az emberrel, aki a legjobb barátom lett, és rendszeres résztvevőket toborzott a leolvasásaimra. Ekkoriban jöttem rá, hogy ha figyelek a Teremtő hangjára, útmutatást ad nekem. Elég jó médium lett belőlem, és arra kértek, kezdjem el tanítani a módszereimet. Így indultam el intuitív gyógyítóként. Ettől kezdve ugrásszerűen szaporodtak a metafizikai élményeim, rávezetve, hogy azzá váljak, aki ma vagyok.

Eközben azonban nagyon komoly gondom támadt a jobb lábammal. Időnként a normális méret duplájára dagadt, begyulladt és nagyon fájt. Úgy döntöttem, ideje hagyományos orvosi segítséget kérnem. 1995 augusztusában csontrákot állapítottak meg nálam. Azt mondták, daganat van a jobb combcsontomban. Az összes elvégzett teszt igazolta a diagnózist. A csontspecialista azt mondta, hogy eddig csak két hasonló esettel találkozott. Arról is tájékoztatott, hogy az amputáció lenne számomra a legjobb megoldás. Így talán nyerhetnék egy kis időt, mondta.

¹ A leolvasás (angolul reading) egyfajta csatornázási módszer, amely később a ThetaHealingbe is beépült. Ennek során a konzulens a kliens ügyében (fizikai állapotfelmérés, érzelmi és lelki nehézségek, jövő stb.) kér információkat a létezés hetedik síkjáról és a mindenség Teremtőjétől, amelyeket aztán megoszt a klienssel és felhasznál a gyógyításban. (A ford.)

Éreztem, hogy sötétség borul rám, és még nem értek véget a megpróbáltatásaim. Az orvosom a Utah Egyetemre küldött biopsziára. Előre elmondták, hogy a beavatkozáshoz felnyitják a lábamat, hogy az orvos jól hozzáférve törhessen ki egy darabkát a combcsont belsejéből a mintavételhez. Nem volt más választásom, mint rendkívüli fájdalmak közepette vállalni a négy órás utazást ezért a vizsgálatért. Blake, az akkori férjem, autóval vitt Utahba, ahol felvettek a kórházba. A beavatkozást ébren kellett elvégezni, így kénytelen voltam hallgatni a fúrás-faragást. Egy napig fekdülnöm kellett volna, de a volt férjem azt mondta a személyzetnek, hogy nincs biztosításunk, ezért elhagyjuk a kórházat. Nem volt erőm ahhoz, hogy vitatkozzak vele. Így aztán hihetetlen fájdalmak között hagytam, hogy betuszkoljon az autóba, az éjszakát pedig a bátyjánál töltöttük, mielőtt másnap belevágtunk volna a hosszú útba hazafelé.

A kórházban az orvosok még elmondták, hogy ha lábra állok, eltörhet a csontom, és akkor valóban az amputáció marad az egyetlen lehetőség a rák terjedésének megakadályozására. Azt is hozzátették, hogy talán egyébként is már csak hónapjaim vannak hátra.

A próbatétel hat héten keresztül arra kényszerített, hogy mankóval közlekedjek. A daganat okozta fájdalom továbbra is elviselhetetlen volt. Úgy tűnt, darabokra hullik az életem. Mankón bicegtem folyamatos fájdalom és kétely közepette, hogy egyáltalán meddig élhetek még. De nem álltam le, fogadtam a klienseimet – nem azért, mert olyan különösen bátor vagy elszánt lettem volna, hanem mert pénzt kellett keresnem, és a gyerekeimnek szükségük volt rám. Bár nemrég mentem hozzá Blake-hez, a volt férjemhez, a házasságunkat nem nevezhetném igazi párkapcsolatnak, sokkal inkább olyan teher volt, amelyet a romló egészségemmel már nehéz volt cipelnem. De nem tehettem meg, hogy csak úgy feladom és meghalok, magukra hagyva a gyerekeimet. Már a gondolat is elviselhetetlen volt, hogy a rokonokra vagy a deréktól lefelé lebénult és beteg apjukra hagyjam őket. Ezek a gondolatok mindig élni akarással töltöttek el.

Bár nagyon beteg voltam, a velem született képességeim egyre finomodtak, ahogyan a Teremtőhöz kapcsolódtam. Tizenhét éves koromban fogadalmat tettem neki, mert mindig is úgy éreztem, hogy magasabb célom van az életben. Most azonban elbizonytalanodtam, hogy képes leszek-e beváltani.

Zavarodottságomban és szomorúságomban sírva veszekedtem vele: „Miért én? Miért veszítem el a lábamat? Istenem, meg fogok halni? Még annyi dolgot kellene megtennem!”

Alkudozásaim közepette olyan tisztán és világosan meghallottam egy hangot, mintha csak a közelemben szólalt volna meg valaki: „Vianna, lábbal vagy láb nélkül, de itt vagy, békélj meg ezzel.”

Nagyon megdöbbsentem ettől a választól, és bár akkor még nem tudtam, de pontosan erre volt szükségem. Abban a pillanatban szilárdan eltökéltem, hogy rájövök, hogyan gyógyítsam meg a testem.

A környékbeli gyógyítók megtudták, milyen állapotban vagyok, és mindenfelől özönlenni kezdtek hozzám az emberek, hogy segítsenek. Voltak közöttük csodás gyógyítók, akik átsegítettek a legnehezebb időszakokon. Az értem mondott imák is életben tartottak. Alice-nek és Barbarának a mai napig hálás vagyok, amiért segítettek csillapítani a fájdalmat.

Szánalmasan sóhajtozva bicegtem a rendelőmbé, a masszázsaóra támaszkodva masszíroztam a lábamat, és a fájdalommal küszködve is próbáltam rávenni magamat az energetikai olvasásra. A bajt csak tetézte, hogy staphylococcus-fertőzés alakult ki a lábamon. Ekkor azt mondtam magamban, hogy *ami sok, az sok*, mostantól én kezelem magamat.

El kell mondanom, hogy soha nem elleneztem a hagyományos orvoslást. Úgy hiszem, tiszteletben kell tartanunk a szakképzett orvosok véleményét, amely az esetek nagy részében teljesen helytálló is. Mégis úgy éreztem, hogy nálam tévedtek a csontrák megállapításával.

Az intuíciómról és a Teremtőtől kapott sugallatokra bíztam magam, és elkezdtem a saját javamra fordítani természetgyógyászati tudásomat. Rájöttem, hogy a testem erőteljes megtisztítására kell összpontosítanom. Citromos és szaunás tisztítókúrákba kezdtem. Rengeteg időt töltöttem a szaunában – két és fél héten keresztül napi négy órát. Vitaminokat és ásványi anyagokat szedtem, és egyfolytában imádkoztam. Eközben végig hittem abban, hogy az orvosok diagnózisa téves. Ám mindezek ellenére még mindig nagyon beteg voltam.

Időközben megérkezett a biopszia eredménye is, amely nem mutatott csontrákot. Az orvosok ettől összezavarodtak, hiszen minden korábbi vizsgálat kimutatta a daganatot. A biopszia azonban nem talált mást, mint elhalt csontsejteket az egészségesek mellett. Az orvosok úgy döntöttek, hogy az eredményeket elküldik a Mayo Klinikára. Néhány hét múlva hívtak is az Utahi Egyetemről, hogy közöljék velem az eredményt. Elmondták, hogy az orvosok a tesztek alapján arra a megállapításra jutottak, hogy a combcsontomban lévő sejtek elhalását nyirokrák vagy diagnosztizálatlan szarkóma okozta. Tudtam, hogy ez a diagnózis közelebb áll az igazsághoz, és azt is, hogy higanymérgezés okozta a megbetegedést. Honnan? Onnan, hogy felfelé figyeltem, Istenhez (a Teremtőhöz) fordultam, és onnan azt a választ kaptam, hogy higanymérgezésem van.

Nekiálltam, hogy megkeressem a választ, miként lehet kihajtani a higanyt a testemből. Mindvégig azokra az információkra bíztam magam, amelyeket a Teremtőtől kaptam, és folytattam a tisztítókúrákat. Eközben a lábam fizikai-

lag zsugorodni kezdett, az orvosaim pedig azt mondták, hogy ha már egyszer túléltem ezt az egészet, fizioterápiára lesz szükségem ahhoz, hogy rendesen tudjak majd járni.

A lényem legmélyéig tudtam, hogy Isten egy szempillantás alatt meggyógyíthat, ezért a történetek ellenére továbbra is bíztam az intuíciómban. Egyszerűen éreztem, hogy tudom, hogyan gyógyíthatom meg magam. Egyetlen dolog hiányzott csupán. Mindent bevettem – hagyományos orvoslást, tisztítókérdéseket, táplálékiegészítőket, olajokat, vitaminokat, belső megerősítést és vizualizációt –, de még mindig beteg voltam. Ahányszor csak kérdeztem a Teremtőt, mindig azt a választ kaptam, hogy már mindent tudok, csak azt kell felidézmem, miként kérjem meg Istent.

Az imáimra akkor érkezett meg a válasz, amikor a hegyekben voltam. Néhány barátommal jöttünk össze egy táborozásra és közösen adtuk össze a vacsorát. Minden résztvevő hozott magával valamilyen ételt. Teljesen váratlanul megjelent az oregoni nagynéném, és gyomorfájásra panaszkodott. Ledőlt az egyik sátorban, én pedig utánamentem, hogy segítsek rajta. Tudta, hogy értek a természetgyógyászhoz, de éppen nem volt nálam semmilyen gyógynövény. Intenzív fájdalomra panaszkodott, és a tünetek alapján vakbélgyulladást gyanítottam. Végigpásztáztam a testét, ahogyan korábban már több száz betegnél is megtettem. Ahogyan a leolvasások közben is szoktam, kiléptem a testemből a koronacsakrán keresztül, és a nagynéném terébe lépve megkérdeztem a Teremtőt. Azt a választ kaptam, hogy ez giardiás (parazita) fertőzés. Azt mondtam a betegségnek, hogy szűnjön meg, és tanúja lehettem, ahogyan a Teremtő enyhítette a gyomorfájdalmat. Néhány másodpercen belül elmúlt. A nagynéném sokkal jobban érezte magát, és fel tudott kelni. Ez a közjáték annyira gondolatébresztő volt, hogy további próbálkozásra bátorított.

Másnap egy férfi érkezett hozzám a rendelőbe súlyos hátfájdalmakkal. A nagynénémel történetek után vele is ugyanazt csináltam. A hátfájása azonnal elmúlt.

Este végiggondoltam a legutóbbi napok eseményeit, és úgy döntöttem, itt az ideje, hogy magamon is kipróbáljam ugyanezt.

Másnap, miközben a rendelőmbé bicegtem, izgatottan képzeltem el, milyen lesz, ha ugyanezzel a módszerrel kezelem a lábamat. Közben pedig arra gondoltam, hogy nem lehet, hogy ez ilyen egyszerű.

A rendelőm ajtaja előtt megálltam, kiléptem a koronacsakrán keresztül, és a Teremtőhöz imádkoztam. Aztán gyógyulást parancsoltam magamnak – és működött! A jobb lábam, amely már hét centiméterrel rövidebbre zsugorodott a másiknál, azonnal visszaállt a normális méretére. Megszűnt a fájdalom, és a lábam meggyógyult.